

ΤτΕ: Πώς επιβάρυνε τις τράπεζες ο στατικός ισολογισμός στο stress test

31/Μαΐ/2018 16:57

Της Νένας Μαλλιάρα

Τοπώς επιβάρυνε τις ελληνικές συστημικές τράπεζες η αυστηρή και συντηρητική προσέγγιση της διαδικασίας του stress test από το οποίο όλες, παρά ταύτα, **βγήκαν χωρίς κεφαλαιακά ελλείμματα**, αναλύει η ΤτΕ στην Ανασκόπηση του Χρηματοπιστωτικού Συστήματος που δημοσίευσε πριν από λίγο.

Όπως αναφέρεται στην Ανασκόπηση, με βάση τα αποτελέσματα της άσκησης για τις ελληνικές τράπεζες, τα οποία ανακοινώθηκαν την 5η Μαΐου 2018, η μέση μείωση κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (CET1) στο δυσμενές σενάριο ήταν 9 ποσοστιαίες μονάδες, που αντιστοιχούν σε 15,5 δισ. ευρώ. **Η διαμόρφωση των αποτελεσμάτων επηρεάστηκε κυρίως** από τον πιστωτικό κίνδυνο και την εξέλιξη των καθαρών εσόδων από τόκους. Ειδικότερα, η αρνητική επίδραση του πιστωτικού κινδύνου στον δείκτη κεφαλαίου CET1 ήταν περίπου 260 μονάδες βάσης υπό το βασικό σενάριο και 850 μονάδες βάσης υπό το δυσμενές σενάριο, ενώ τα καθαρά έσοδα από τόκους υπό το δυσμενές σενάριο μειώθηκαν κατά 22,5% σε σύγκριση με το βασικό σενάριο.

Τα παραπάνω αποτελέσματα αντανακλούν την εφαρμογή μιας ιδιαίτερα συντηρητικής μεθοδολογίας και προσέγγισης. **Καθοριστική ήταν η επίπτωση από την εφαρμογή της υπόθεσης στατικού ισολογισμού** (έναντι δυναμικού ισολογισμού που ακολουθήθηκε στην άσκηση του 2015) καθώς και από την υιοθέτηση για πρώτη φορά του ΔΠΧΑ 9.

Ειδικότερα, **η υπόθεση του στατικού ισολογισμού επιβαρύνει τις τράπεζες με υψηλό απόθεμα μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων**. Πρώτον, δεν επιτρέπει την εξυγίανση δανείων που βρίσκονται στο Στάδιο 3. Η προσέγγιση αυτή είναι υπερβολικά αυστηρή για οικονομίες, όπως η ελληνική, που εξέρχονται από μακρά περίοδο οικονομικής ύφεσης και όπου για τα επόμενα χρόνια αναμένεται βελτίωση των ποσοστών θεραπείας (cure rates) των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και βελτίωση της μέσης ποιότητας του δανειακού χαρτοφυλακίου. Δεύτερον, δεν λαμβάνει υπόψη τις ενέργειες (διαγραφές, πώληση χαρτοφυλακίων, ρευστοποίηση εξασφαλίσεων) που προβλέπονται στο πλαίσιο των επιχειρησιακών στόχων που έχουν τεθεί για τη μείωση των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων από τις ελληνικές τράπεζες.

Η υπόθεση του στατικού ισολογισμού (βάσει της οποίας δεν επιτρέπεται η απομόχλευση) σε συνδυασμό με μια σειρά περιορισμών τους οποίους η μεθοδολογία επιβάλλει στα καθαρά επιτοκιακά έσοδα (οι οποίοι είναι πιο αυστηροί για τις τράπεζες και τις χώρες με χαμηλή πιστοληπτική διαβάθμιση) **υποχρεώνει τις τράπεζες στις προβλέψεις των μεγεθών τους** να ανανεώνουν πιστοδοτήσεις με αρνητικό περιθώριο επιτοκίου (negative carry). Η συμπεριφορά αυτή αποκλίνει από τις ορθές επιχειρηματικές πρακτικές καθώς σε πραγματικές συνθήκες οι τράπεζες θα προχωρούσαν σε απομόχλευση του ισολογισμού τους.

Όσον αφορά την υιοθέτηση του ΔΠΧΑ 9, σημαντικό μέρος των πρόσθετων προβλέψεων που διενεργήθηκαν λόγω της εφαρμογής του (αρχικό σημείο της άσκησης) αφορούσε δάνεια που βρίσκονται στο Στάδιο 3 με αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση της ζημίας σε περίπτωση αθέτησης (LGD) του Σταδίου αυτού. Για τα δάνεια αυτά, το LGD είναι ο κυριότερος προσδιοριστικός παράγοντας για τον υπολογισμό αναμενόμενων ζημιών.

Παρά την αυστηρή προσέγγιση και μεθοδολογία, η άσκηση κατέδειξε την ανθεκτικότητα των σημαντικών ελληνικών τραπεζών ακόμα και σε εξαιρετικά δυσμενή σενάρια. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού το αποτέλεσμα της ασκήσεως προσομοιώσεως ακραίων καταστάσεων, σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες, αξιολογήθηκε από το Εποπτικό του Συμβούλιο και διαπιστώθηκε η μη ύπαρξη κεφαλαιακού ελλείμματος για τις σημαντικές ελληνικές τράπεζες. Για τις τρεις από αυτές δεν προέκυψε ούτε η ανάγκη υποβολής σχεδίου κεφαλαιακής ενίσχυσης, ενώ η Τράπεζα Πειραιώς υλοποιεί σχέδιο κεφαλαιακής ενίσχυσης, το οποίο περιλαμβάνει δράσεις όπως η πώληση χαρτοφυλακίων μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων, η αποεπένδυση από μη βασικές δραστηριότητες και η περαιτέρω εξοικονόμηση του λειτουργικού κόστους.

Τα αποτελέσματα της άσκησης πανευρωπαϊκά, μαζί με άλλες σχετικές εποπτικές πληροφορίες, θα χρησιμοποιηθούν για να σχηματιστεί μια συνολική εποπτική αξιολόγηση της κατάστασης μιας τράπεζας προκειμένου να ληφθεί απόφαση από το Εποπτικό Συμβούλιο του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού για ενδεχόμενη ανακεφαλαιοποίηση. Αν το Εποπτικό Συμβούλιο αποφασίσει ότι δεν προκύπτει ανάγκη για ανακεφαλαιοποίηση, τότε τα αποτελέσματα της άσκησης θα ληφθούν υπόψη στον ορισμό εποπτικών μέτρων και, ιδίως, θα χρησιμοποιηθούν ως παράμετροι για τον καθορισμό των κατευθύνσεων του Πυλώνα 2 (Pillar 2 Guidance – P2G), που εφαρμόζονται σε όλες τις τράπεζες υπό την εποπτεία της ΕΚΤ, σύμφωνα με τις κοινές διαδικασίες και μεθοδολογίες για τη Διαδικασία Εποπτικού Ελέγχου και Αξιολόγησης (SREP).

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)